

Tilaaajapalvelu

(Osoitteenmuutokset
ja laskutusasiat)
Puhelin 020 7354 130
ma–pe 8–17
asiakaspalvelu@fokusmedia.fi

Päätoimittaja

Jan Sjölund
jan.sjolund@venemestari.fi

Toimitussihteeri

Tuija Soikkeli
tuija.soikkeli@venemestari.fi

Ulkoasu ja taitto

Terraviestintä Oy

Venemestari toimitus

Hämeentie 135 A, 4. krs
00560 Helsinki
toimitus@venemestari.fi
venemestari.fi

Avustajat tässä numerossa

Otto Aalto, Jonas Arvidsson,
Johan Cooke, Jessica Ericsson,
Lars Ericsson, Fredrik Eriksson,
Joakim Hermansson, Johannes
Nordemar, Henrietta Pitkänen,
Pekka Säilä, Jari Tenhunen

Suomennokset

Fredrik Eriksson

Ilmoitukset

Ilmari Piela
Puhelin 0400 571 608
ilmari.pielä@fokusmedia.fi

Mika Heino
Puhelin 0400 596 659
mika.heino@venemestari.fi

Julkaisija

Fokus Media Finland Oy
Hämeentie 135 A, 4. krs.
00560 Helsinki

ISSN 1795-3243

Paino

SIA Poligráficas grupa
MÜKUSALA

Venemestari tarkistaa kaikkien
artikkeleidensa oikeellisuuden,
mutta ei voi vastata teksteihin
mahdollisesti jääneistä virheistä
aiheutuvista vahingoista.

Utopistinen nollavisio

Veneilyturvallisuuden parantaminen on tärkeä ja tavoittelemisenarvoinen asia. Samaan aikaan on hyvä pitää faktat hallussa. Ne tuntuvat olevan veneilyä viime aikoina paapomaan ryhtyneeltä Liikenne- ja Viestintävirasto Traficomilta ajoittain hukassa.

Traficom ehdotti kesäkuun alussa veneilyn promillerajan laskua ja pelastusliivien käyttöpakkoa. Promilleraja laskisi 0,5 promilleen ja koskisi kaikkia vesikulkuneuvoja. Pelastusliivien käyttöpakko koskisi soutu- ja avoveneitä sekä veneiden ulkotiloja.

Muutostarpeen perusteluina mainitaan muun muassa vesiliikenteen turvallisuuskehitys, täsmäjuopottelu sekä vesiliikenteen lisääntyminen. Traficomien Liikenneturvallisuusstrategian tavoitteeksi mainitaan nolla kuolemaa veneilyssä vuonna 2050.

Fakta on, että veneilyturvallisuus on viime vuosikymmenien aikana parantunut huomasti. Vielä 1970- ja -80-luvuilla meno oli kuin villissä lännessä. Vesiliikennekuolemia tapahtui vuosittain 150–200. Viime ja toissa vuonna veneilyssä menehtyi enää 35 ja 34 henkilöä.

Suurin osa vesiliikenteen kuolemaan johtavista onnettomuuksista tapahtuu mökkiveneilyn piirissä. Riskiryhmä koostuu yli 55-vuotiaista miehistä, jotka liikkuvat lähivesillä, soutuveneellä ja tukevasti yli yhden promillen humalassa. Moottori- ja purjeveneilyssä kuolemaan johtavia onnettomuuksia tapahtuu äärimmäisen harvoin, ei edes vuosittain.

Traficomien esiin nostama täsmäjuopottelu on hähmyinen termi, jolla tarkoite-

taan veneilyä pysytellen tarkoituksellisesti 0,5–1,0 promillen välissä. Mitään tilastotietoa ilmiön yleistymiselle tai ylipäätään olemassaololle ei ole löydettävissä. Olen tuskin ainoa, jonka mielestä jo ajatuskin on absurdi.

Suomessa on kiistatta paljon veneitä, mutta niin on vesistöjäkin. Luotettavaa arviota siitä, kuinka paljon vesiliikenne on vaikkapa 2000-luvulla kasvanut, on silti vaikea saada. Viimeksi viime vuonna päivitetty Traficomien kansallinen veneilytutkimus (pääkirjoitus Venemestari 5/2024) ei sitä ainakaan anna. Ruuhkaksi asti harrastajamääriltään yleisesti pikemminkin hiipuvana ja ”ukkoutuvana” lajina pidettävää veneilyä harvemmin kuitenkaan on, eikä vesiliikenteen vaatimustasoa voi edes lähimainkaan verrata tieliikenteen vaatimuksiin.

Nollavision jahtaaminen veneilyharrastuksen rajoituksia kiristämällä tuntuu turhalta. Sen sijaan muutosehdotukset tulisi kohdistaa sinne missä ongelmat ovat, eli mökkiveneilyyn. Jos vesiliikenteen turvallisuutta halutaan kuolemanonnettomuuksien osalta vähentää, tulisi soutuveneet saada alkuun edes nykyisen promillerajan ja pelastusliivien käyttöpakon piiriin.

Seuraavaksi voisi kieltää vanhat ja kiikkerät soutuvenemallit ja lopulta myös mökkiveneilyn. Eikä sekään taida riittää, kun silti joku menee ja kännipäissään hukkuu.

jan.sjolund@venemestari.fi